

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Vayakhel

<p>In the Gemara: "Whoever delights in Shabbat is given a boundless inheritance," as it is stated, "And I will cause you to ride upon the high places of the earth, and I will feed you with the heritage of Yaakov your father" (Yeshayahu 58:14).</p>	<p>בגמרא: "כל המעניג את השבת נוטין לו נחלות בלי מקרים", שנאמר: "וְאֵכֶל תִּתְהַנֵּל שְׁלָתָא עַקְבָּב אָבִיךְ" וכו'.</p>
<p>To understand this matter, let us first introduce what our Sages expounded: "And speak a word"—that your speech on Shabbat should not be like your speech on a weekday" (Shabbat 113b).</p>	<p>לכון פענין, נקיים מה שקדשו ר' ל' "וזכר דבר—שלא יהיה דברך של שבת כמו דברך של חול" (שבת ק"ג).</p>
<p>For it was already explained on the previous page regarding the work of the Mishkan, which consists of the 39 melachot, that it is the secret of the complete divine service: to fulfill "In all your ways, know Him" (Mishlei 3:6).</p>	<p>דכבר נתבאר בדף הקודם עניין מלאכת המשכן בכל מלאכות, שהוא סוד העבודה שלימה (לקיים "בכל דברך דעהו" (משלי ג, ו).</p>
<p>To rebuild all things that fell in the breaking (of the vessels) through the 39 melachot, which correspond to the Mishkan that dwells among the lower realms, and to bring them back to their supernal root, to crown the Creator as King over all the world and its creatures, in fulfillment of "The whole earth is filled with His glory" (Yeshayahu 6:3).</p>	<p>לבנות כל הדברים שנפלו בשכירה בכל"ט מלאכות, שהוא בוחינת המשכן השוכן בתחנות, ולהזכירו לשושן הعلוי, להמליך הבורא על כל העולם והבקרים, לקיים "מלא כל (הארץ כבודו" (ישעיה ו, ג).</p>
<p>This type of service includes both speech, thought, and action, as mentioned above—that in everything one does, one should focus on the divine vitality clothed within that thing, which exists within the breaking.</p>	<p>ובוחינת העבודה זו כולה הוא בדברו, והוא במחשבתה, הוא במעשהה, כאמור לעיל, שבכל דבר שעושה וראה על החיות המלווה בדבר ההוא, שהוא בשכירה</p>
<p>And when that matter comes into the hands of a complete Jewish person, who is a "complete stature" and whose divine spark within him is cleaving to the Blessed Creator, then there is an elevation of that worldly matter, bringing it to its ultimate perfection.</p>	<p>ובבזא הדבר והוא לידי האדם היישראלי השלם, שהוא קומה שלמה ודקוק החקלאות שבקרבו אל הבורא ברוך הוא, אז יש עליה לדבר ההוא מעוני העולם ומכiano לשלהמת הגמור</p>
<p>As mentioned on the previous page, this is called the "work of the Mishkan," making a dwelling place for the Creator throughout the entire world and all its fullness, through all 39 melachot, which correspond to the voids of the entire world.</p>	<p>כמו שאמר בדף הקודם, זהה נקרא מלאכת המשכן, שעושה משכן לבורא בכל העולם ומלאו, בכל ה"ט מלאכות, שהן חללי דעת מא כולו.</p>
<p>So too in speech and thought, when one speaks words, even about mundane matters that are necessary, it should be in this manner—so that one's conversation is not for personal purposes and is not disconnected from the divine vitality that provides life to those words.</p>	<p>וכו בדבר ומחשבה, כשם דבר דברים, אפילו בדברים ארכזים שהם הקרים, היה גם כן כה, על דרך זה—שלא יהיה שיקתו לצורך עצמו, ולא יהיה בפרט מהחיות הعلוי המפשיע לו החיות לדבר דברים.</p>

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Vayakhel

<p>Rather, he should also intend in the aspect of "Da," "Hei," "Vav," and understand this well.</p> <p>And likewise, when one speaks words of Torah and prayer, and foreign thoughts come to him—as is known, the secret of the thoughts that come to a person during prayer is that they are letters and souls that fell in the breaking (of the vessels). These thoughts come during prayer to that person because they are connected to the root of his soul, in order for him to elevate them and incorporate them into the letters he speaks with great reverence and love, with immense vitality.</p> <p>This too is an aspect of the work of the Mishkan, which elevates and builds that aspect, which is the aspect of the letter ה from the five sources of speech, that dwells in the lower realms that fell in the breaking.</p> <p>All this takes place during the six weekdays, for then is the time of building the Mishkan—the 39 melachot. However, when Shabbat arrives, the 39 melachot are forbidden, for then is the time of establishing the Mishkan, as it is written, "And Moshe erected the Mishkan" (Shemot 40:18).</p> <p>This corresponds to the secret of Da'at (knowledge), which establishes and elevates the Mishkan, along with all the aspects included from Aleph to Tav, that were built during the six days of the week.</p> <p>On Shabbat, all creations ascend in holiness, which spreads throughout all worlds and all creations. Therefore, the work of the Mishkan does not override Shabbat, because on Shabbat, the service is on a level beyond the world.</p> <p>And on Shabbat, the complete person, who performed the work of the Mishkan throughout the week, does not receive foreign thoughts to rectify, for the work of the Mishkan does not override Shabbat.</p> <p>For during the six days of the week, service, love, and awe are in a state of constriction, since they are within this world, because everything within the worlds is still within limitation and contraction.</p>	<p>ברק יכין גם כן בבחינת "ד"ע ה"ז", ובהן</p> <p>וכו כשלמוד דבר דברים בתורה ותפלה, ובאיין לו מתחשבות זרות—כונך סוד המתחשבות הפני לאדם בתפלה, שכן אותיות ונשמות שנפלו בשכירה. ובאיין בתפלה לאדם והוא, שכן שיכין לשרש נשמתו, להעלתו ול徊ביון לכלי עם האותיות שהוא מדבר בדוחלו רוחמו, בבחינת גודל.</p> <p>גם זה הוא בבחינת מלאכת המשכן, שמעלה ובונה בchina ההייא, שהוא בבחינת ה' מן ה' מוצאות, ששוכן בתקתונים שנפלו בשכירה.</p> <p>כל זה בשיטת יומין דחול, שאז הוא זמן בגין המשכן—הלי"ט מלאכות. אבל בבזא השבת, נאסרו הלי"ט מלאכות, שאז הוא זמן הקמת המשכן, כמו שכתוב: "ויקם משה את המשכן" ((שםות מ', י"ח).</p> <p>שהוא סוד הדעת, מקיים ומעלה את המשכן עם כל הבחינות הקלולות מאי ועד ת', שנבנה בששת ימי החול.</p> <p>ויש עליה לכל הנבראים בקדשת שבת, שמתפשט בכל העולמות ובכל הנבראים. ועל כן אין מלאכת המשכן דוחה שבת, מפני שהעבודה היא במדרגה העלונה, למעלה מן העולם.</p> <p>ובשבת, אין באין לאדם השלם, שעשוה מלאכת המשכן כל השבוע, מתחשבות זרות למקומו, כי מלאכת המשכן אינה דוחה שבת.</p> <p> מפני ששבת ימי השבע, העבודה והאהבה ו/orאה הם במצומצום, מאחר שהוא עם זה העולם, כי כל מה שהוא בעולמות הוא עדין. בגבויו וצמץמו.</p>
--	---

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Vayakhel

<p>But the love and awe on Shabbat are on a level of expanded consciousness, with great delight, which transcends the world and is not constricted, as it is written in the Zohar: "Shabbat is the name of the Holy One, blessed be He, the perfection of all sides," for it is in a state of absolute perfection, not in a state of breaking.</p>	<p>אבל האהבה והיראה שבשבת, היא במוחין גדולים ובתענוג גדול, שהוא למעלה מן העולם, שאינו במצומם. כמו שכתב בזהר: "שבת שמא דקדשא בריך הוא, שלימו דכל סדרין", שהוא בשלמות הגמור, שאינה בשכירה.</p>
<p>This is unlike the weekdays, which are in a state of breaking within this world and are within contraction. Thus, the love and awe required for serving Hashem during the week are also in a state of constriction. But on Shabbat, it is with great delight—delight that has no boundaries or limits.</p>	<p>משאל כן בחול, שהוא בשכירה בעולם זהה, שהוא במצומם—אץ האהבה והיראה הארץ הארץ לעובד ה', היא גם כן במצומם. אבל בשכבה, היא בתענוג גדול, תענוג שאין לו סוף ואבול.</p>
<p>And one must bring into the letters of prayer on Shabbat the great delight that has no end, which is the Blessed Creator and His Blessed Name, for He is "Shabbat is the name of the Holy One, blessed be He."</p>	<p>צריך להביא לאוותיות שמתפלל בשבת, התענוג הגדל שאין לו סוף, שהוא הבורא ברוך הוא וברוך שמו, שהוא "שבת שמא דקדשא בריך הוא."</p>
<p>This is the meaning of "And speak a word"—that one's speech on Shabbat should not be like one's speech on a weekday. Rather, one must bring the great delight, which has no end or boundary, into speech with great Da'at (knowledge).</p>	<p>וזהו "ודבר דבר"—שלא יהיה דברך של שבת כדיברך של חול, רק צריך להזכיר התענוג הגדל שאין לו סוף ואבול בדיבור, בדעת גדול.</p>
<p>For that Da'at alone will establish the Mishkan that was built during the six weekdays. This is the meaning of "Then you shall delight upon Hashem," for the Name of Hashem is "Havayah," for He brings all worlds into being.</p>	<p>שהדעת הוא רק יקים את המשכן שנבנה בששת ימי החול. וזהו "אץ תתענוג על ה"—ששים נקרא "היה", על שם שמהוויה כל העולמות.</p>
<p>And this delight of Shabbat is on a level beyond the creation of the worlds, without constriction, as it is known that the creation of worlds occurred through constriction.</p>	<p>זהו התענוג שבשבת, הוא על פרוש למעלה מהנית הולמות, בלי צמצומים, כונך שעולמות הולמות היו על ידי צמצום.</p>
<p>This is the explanation of the statement, "Whoever delights in Shabbat,"—meaning, do not read it as merely "delighting," but rather as referring to the letters from Aleph to Tav.</p>	<p>זהו פרוש "כל המענוג את השבת"—"א"ת, דהיינו, נקרא האוותיות מאי ועד ת'.</p>
<p>Whoever brings delight into the letters from Aleph to Tav, through the delight mentioned above, by what he accomplished during the six weekdays in building the aspect of the work of the Mishkan—through this, he is given an inheritance without boundaries, which is infinite delight without constriction.</p>	<p>וכל המענוג, שמקenis התענוג באוותיות מא' ועד ת', בתענוג האמר, על ידי מה שעשה בששת ימי החול, ובנה בחינת מלאכת המשכן—על ידי זה נתנו לו נסלה בלי מצרים, הוא תענוג אין סוף בלי צמצום.</p>

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Vayakhel

<p>But one who still experiences foreign thoughts on Shabbat—this is because he did not prepare himself during the six weekdays and did not engage in the construction of the work of the Mishkan.</p>	<p>אבל מי נשגם בשבת שאין לו מתחשבות מהשכירה, הוא על ידי שלא הכנין את עצמו בששת ימי החול, ולא עסוק בבנין מלאכת המשכן.</p>
<p>And when Shabbat arrives, since his construction was not completed, it is impossible for his Da'at to establish the portion that corresponds to the root of his soul.</p>	<p>ואז, בבוא השבת, כיון שלא נגמר הבניין, אין אפשר לדעת להקימנו, החולק שמאגי'ע לשראש נשלטנו.</p>
<p>As our Sages said: "A weekday prepares for Shabbat," as it is written, "And it shall be on the sixth day that they shall prepare that which they bring" (Shemot 16:5).</p>	<p>כמו שאמר ר' ל: "חול מכנין לשבת", וכך שכתב: "ויהי ביום השש הכנינו את אשר יביאו" (שמות ט"ז, ה).</p>
<p>For "Whoever labors on the eve of Shabbat shall eat and delight on Shabbat." But one who did not prepare remains in a state of breaking.</p>	<p>כי "מי שטרח בערב שבת, יאכל ויתענג בשבת", משאלין כי מי שלא הכנין, ונמצא שהוא עדין בשבריה.</p>
<p>And according to what one accomplished during the six weekdays, so too will he feel the holiness of Shabbat.</p>	<p>וכפי מה שעשה בששת ימי החול, כך מרגיש בקדשת שבת.</p>
<p>And afterward, the holiness of Shabbat extends into the six weekdays to come, as is known.</p>	<p>ואחר כך נמשכת לו גם כן קדשת שבת לששה ימי החול דלעתיד, כנ"ע.</p>
<p>Until Wednesday, the illumination of the previous Shabbat remains, and from Wednesday onward, the holiness of the coming Shabbat begins to shine within one's soul, spirit, and Neshama.</p>	<p>כי עד יום רביעי נשארה הארת שבת משבת שubarah, ומיום רביעי מתנויצץ קדשת שבת הבאה בונף רוח ונשמה.</p>
<p>And through this, the construction of the work of the Mishkan is completed with assistance from above, which flows from the holiness of the past Shabbat and the coming one.</p>	<p>ועל ידי זה נעשה בכך מלאכת המשכן, על ידי סייע שלמעלה, הוגמץ מקדשת שבת שubarah והבאיה.</p>
<p>But one who did not prepare during the six weekdays that have passed does not fully experience the holiness of Shabbat and does not receive as much assistance for the coming days.</p>	<p>אבל מי שלא הכנין בששת ימי החול שעברו, אין מרגיש קדשת שבת בשלמות, ואין לו סייע כל כה לימים הבאים.</p>
<p>Therefore, they said: "Had Israel kept the first Shabbat, no nation or tongue would have ruled over them" (Shabbat 118b), for it would have assisted them for the future.</p>	<p>ועל כן אמרו: "אלן שמרו ישראל שבת ראשונה, אין כל אומה ולשון שולחת בהם" (שבת קי"ח), כי היה מסיע להם לעתיד.</p>
<p>The first Shabbat refers to the aspect of the supernal Shabbat—the delight that is beyond the worlds, which is the highest and foremost of all delights below, in the worlds of limitation.</p>	<p>ושבת ראשונה נקרא בחינת שבת העליונה—תענוג שלמעלה מן הועלמות, שהוא עליון וראשון לכל התענוגים שלמעה בעולמות ובמציאות.</p>

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Vayakhel

<p>Had they observed and prepared themselves for it, they would have been redeemed immediately, for the holiness of Shabbat would have remained upon them, as mentioned.</p>	<p>ואלו שמרו והכינו את עצם זהה, מיד כי נגאלים, כי בזדאי היה קדשות שבת מזון, כאמור.</p>
<p>This is what is stated: "And the children of Israel stripped themselves of their ornaments from Mount Horeb" (Shemot 33:6).</p>	<p>זהו מה שנאמר: "וַיַּנְצַלּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדִים מִפְרַח חֹרֶב" (שמות ל"ג, ו').</p>
<p>For the secret of these ornaments refers to the two crowns, as written in the Zohar, which are great love and awe on Shabbat, in delight that has no boundary or limit.</p>	<p>כי סוד העדים הוא תרין עטרין, כמו שכתוב בזוהר, שנן אהבה ויראה הגדולה שבשבת, בטענו שאין לו מיצר אבול.</p>
<p>These crowns were given to them at the giving of the Torah, for the intention of the Creator was that there would be a day that is entirely Shabbat, where the service would be in the supreme delight mentioned above.</p>	<p>ובממן תורה נתנו להם, כי פנאת הבורא היה שיאו "יום שכלו שבת", שתהיה העבודה בתענו עליון הפ"ל.</p>
<p>However, after they sinned, the six weekdays extended, and these great crowns were taken from them.</p>	<p>רק אמר שפטאו, נמשך ששה ימי החול, ונטלו מלהם העטרים הגדולים.</p>
<p>Moshe merited and took them, as the Arizal said, and on Shabbat, they are returned to Israel—to those who are worthy—through their preparation beforehand, through the 39 melachot in building the Mishkan.</p>	<p>זוכה משה ונטלו, כמו שאמר האר"י ז"ל, ובשבת מחזיר לישראל הזכרים זהה, על ידי שהכינו את עצם מקודם, על ידי הלו"ט מלאכות בברית המשכן.</p>
<p>This is the meaning of "Moshe rejoices in the gift of his portion," for he does not desire from others, but rather returns them to Israel.</p>	<p>זהו "ישמח משה במתנת חלקו", ואין רוצה בשל אחרים, רק שמחזר להם לישראל.</p>
<p>And this is the meaning of "And Moshe gathered all the congregation of the children of Israel" (Shemot 35:1). "Congregation" (עדת) is related to the word "adornment" (עדת), as mentioned above, for he gathered and assembled all the crowns of the children of Israel.</p>	<p>זהו "וַיָּקָל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (שמות ל"ה, א'). "עדת" הוא מילון "עדת" (הנ"ל, שקבץ ואסף כל העטרים של בני ישראל).</p>
<p>And he said to them, "These are the things that Hashem has commanded to do them" (Shemot 35:1).</p>	<p>ויאמר אליהם: אלה הדברים אשר צוה ה" (לעשות אותן) (שמות ל"ה, א').</p>
<p>The explanation is that all things in the world, through the 39 melachot, and all mundane speech that Hashem has commanded to "do them"—"to do" in the sense of rectification, as in "that God created to do" (Bereishit 2:3).</p>	<p>פירוש: כל הדברים שבעולם, בל"ט מלאכות, וכל הדיבורים הארץים, אשר צוה ה' "לעשות אותן"—"לעשות" לשון תיקון, כמו "אשר ברא אליהם לעשות" (בראשית ב', ג').</p>
<p>For the rectification was given over to Israel, to elevate all things that fell in the breaking—this is the building of the work of the Mishkan.</p>	<p>שנמסר תיקון לישראל, להעלות כל הדברים שנפלו בשירה, שהוא בגין מלאכת המשכן.</p>

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Vayakhel

However, "Six days work shall be done" (Shemot 35:2), meaning that the aforementioned work shall be done on its own, as stated above.	אבל "שְׁשָׁת יְמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה" (שמות ל"ה, ב'), דהיינו, שַׁתְּעַשֶּׂה הִיא מְעָצָמָה, כְּאָמֹר לְעֵיל
And this happens through divine assistance, by the holiness of the past and coming Shabbat.	וְהוּא בְּסִיעַת הָעָלִיוֹן, עַל יְדֵי קָדְשָׁת שְׁבַת הָעָבֵר וְהַפְּאָה.
"And on the seventh day, it shall be holy for you" (Shemot 35:2)—"for you" means that the aforementioned crowns shall be yours.	וביום הַשְׁבִיעִי יְהִי לְכֶם קָדֵשׁ (שמות ל"ה, ב')—לְכֶם", דהיינו, שְׁלַכֶּם יְהִי הַעֲטָרִים הַגָּלִיל.
"A Shabbat of rest for Hashem" (Shemot 35:2)—that you should merit to bring the supreme delight into the letters.	שְׁבַת שְׁבַתּוֹן לְהִי (שמות ל"ה, ב')—שְׁתַתְצַפּוּ לְהִכְנִיס הַתְעַנְגָּג הָעָלִיוֹן בָּאוֹתִיות
And all of this is achieved through the labor performed on weekdays.	וְכָל זֶה עַל יְדֵי עֲשֵׂת הַמְלָאכָה שְׁבַחַל
Therefore, there is also a commandment to perform work during the week, and understand this well.	וְעַל כֵּן, הַוא צָבֵי גַם כֵּן לְעַשֹּׂת מְלָאכָה בְּחִזּוֹל, וְהַבָּן.
And this is the meaning of "And the children of Israel shall keep the Shabbat..." (Shemot 31:16), that the children of Israel shall safeguard the letters from Aleph to Tav.	וְזֶהוּ "וְשִׁמְרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְׁבָת..." (שמות ל"א, ט"ז), שְׁיִשְׁמְרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַאוֹתִיות מֵאָעֵד תְּ.
"The Shabbat, throughout their generations"—that the holiness of Shabbat should dwell and extend into the letters and words.	הַשְׁבָת לְדוֹרֹתֶם"—שִׁידּוֹר קָדְשָׁת שְׁבַת וִיתְמַשֵּׁר בָּאוֹתִיות וּוּדְבָרִים
Therefore, Shabbat is not a time for Tefillin, for Tefillin are the drawing down of intellect into the four compartments, which correspond to the four mental faculties—Chochmah, Binah, and Da'at, which includes both love and awe, as is known.	וְעַל כֵּן, שְׁבַת לֹא זָמֵן תְּפִילִין הַוא, כִּי הַתְּפִילִין הַמִּשְׁכַּת מָוחִין בְּדֵי בְּתִים, שְׁהָם דֵי מָוחִין—חִכּוּמָה, בִּנְהָה, וּדְעָתָה, שְׁכָלָל מַאֲהָבָה וּירְאָה, כְּפָנָךְ
Therefore, they are placed in the compartments of the Tefillin, because on weekdays, the intellect is in a state of constriction.	וְעַל כֵּן, הַוא בְּבָתִים הַתְּפִילִין, מִפְנֵי שְׁבַחַל הַוא בָּצְמָצּוֹם.
But on Shabbat, the intellect and delight come without constriction, as mentioned above, unlike the intellect of Tefillin, which is confined within compartments in a constricted state. Understand this well.	אבל בְּשְׁבַת, הַוא שְׁלָא עַל יְדֵי צְמָצּוֹם, כְּאָמֹר לְעֵיל, וְהַתְעַנְגָּג וְהַמָּוחִין בְּאֵין שְׁלָא עַל יְדֵי צְמָצּוֹם, כְּמוֹ מָוחִין הַתְּפִילִין, שְׁהָם בְּבָתִים בָּצְמָצּוֹם. וְהַבָּן
And this is the meaning of "Had Israel kept two Shabbatot" (Shabbat 118b). These refer to two aspects that one who serves Hashem must safeguard.	וְזֶהוּ "אָלוּ שִׁמְרָה יִשְׂרָאֵל שְׁתִי שְׁבָתוֹת" (שבת קי"ח). הַן שְׁתִי הַבְּחִינּוֹת שְׁאָרֵר לְעֹזֶב הַלְשָׁמָר

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Vayakhel

<p>The first aspect is the sanctity of Shabbat throughout the six weekdays, so that it assists him in building the aspect of the work of the Mishkan, as mentioned.</p>	<p>את בחרית השבת בשש ימי החול, שיסיעו לבנות בחרית מלאכת המשכן, כאמור</p>
<p>The second aspect is the sanctity of Shabbat itself, upon its arrival.</p>	<p>ובחריה ה'ב', היה קדשת שבת בעצמו, בבואה</p>
<p>And immediately, they would be redeemed, and Mashiach Tzidkeinu would come speedily in our days, Amen, Netzach, Selah, Va'ed.</p>	<p>ומיד כי נגאלים, יבוא משיח צדקנו ב מהרה בימינו, אמן נצח סלה ועד</p>
<p>Blessed is Hashem forever, Amen and Amen.</p>	<p>ברוך ה' לנצח, אמן ואמן</p>